

நுற்று

காலம் தீன்று
வெறுமையாளது
அம்மாவின் புன்னகை.

- சுருஷாங் -

நாள் - 03

ரூபதை - 7/-

ஆகஸ்ட் 2009

பாய்கடத்துப் போனோம்

ஏன் நண்பா, மெளனம் எதற்கு ?
என்று கேட்டிருந்தாய்.
வாய்டைத்துப் போனோம்; வராதாம் ஒரு சொல்லும்
'தீக்' கென்ற மோதல் -
திடுக்கிட்டுப் போனோமே

- கி.முருகையன் -

பொய் வதந்திக் கொள்ளி பொகுக்கென்று போய்ப்பற்ற
உற்று வகையில்
இதமான நச்செண்ணெய்
ஹாற்றி
அதில் ஊற்றுவத்து உள்ளங்கள் இல்லாமல்
இத்தனை தீய எரிவு நடைபெறுமா?

எத்தனை தீய எரிவு - தலையுடைப்பு,
குத்துவெட்டு, பாயும் குருதிக்குளிப்பாட்டு?

சற்று முன்னர் மட்டும் சகஜமாய்ச் சாதுவாய்ப்
பேசி இருந்த பிராணி
சடக்கென்று
வாரை இடுப்பாற் கழற்றி,
மனங்குசாமல்
ஓங்கி விளாச ஒருப்பட்ட சிந்தையதாய்
மாறிவிட்ட விந்தை மருமம் என்ன?
கர்வெரன்று
சீரி எதிர்த்த செயலின் கருத்தென்ன?
கொள்ளள, திருட்டு, கொலைகள், கடையுடைப்பு
பிள்ளை அரிவு, பிடுங்கல், வதை
புரிந்து
சீரியெதிர்த்த செயலின் கருத்தென்ன?

ஒன்றும் எமக்குச் சரியாய் விளங்கவில்லை.

தீக் கென்ற மோதல் -
திடுக்கிட்டுப் போனோம்;
வராதாம் ஒரு சொல்லும்.

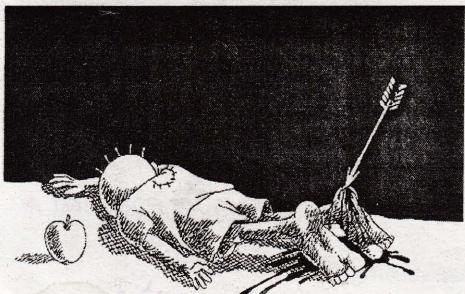
(நன்றி-மல்லிகை 1978, மரணத்துள் வாழ்வோம்-கவிதைத்தொகுதி)

கவிதைக்கான ஒரு காகித விதைப்பு

நினைவு பூட்டுப்போடு ஜின்

சாத்தான் கரும்புள்ளிகளி்டுக் கனத்து
இதயத்தோடு சேர்த்து
வாழ்வினையும் கழுவி
தூய்மைப்படுத்தியுமாயிற்று

எல்லாமாயும் ஓய்ந்து போயிற்று
காலத்தின் நோய்ச் சக்கரம்

கரும்புகைகளில் சிக்குண்ட
வாழ்வினை மீட்டாயிற்று

நீ அதிரவிட்ட

குரூர வார்த்தைகளின் பெருமதிர்வு
சுழன்று சுழன்று பரப்பெங்கும் மேவி
இருந்த ஆரோக்கியத்தையெல்லாம்
அள்ளிப் பறந்தது ஓர் பொழுது

நச்சப்பரவிய தோல்மட்டும்
இப்பொழுதும்
கருந்தமும்புகளைத்
தாங்கியிருக்கின்றது
வேறொவும் வேண்டாம்.

- எ.ஷாங் ஏஸ் -

மிதப்பு

ஆனந்த சயனம்!

அண்ட சராசரமும்
கனவின் மிதப்பில்
கரைந்து கொண்டிருக்கும்

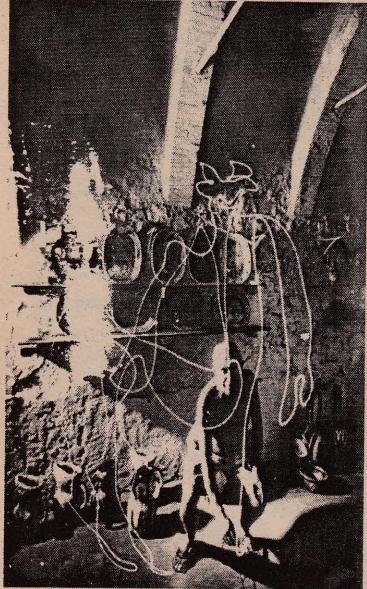
கவலைகள் தேடி வருவதும்
காலங்கள் துரத்துவதும்
கணகளின் இமைகளில்
தடைப்பட்டுவிடும்

இமையிறுக்கிப் பால் குடிக்கும்
பூனைக் கெங்கே தெரியும்;
வானத்தின் முகடெங்கும்
விழிகள் முளைத்திருப்பது!

- அமீஷ் -

புத்தகங்களோடு ஒரு சில பொழுது
இன்றேனும்
மாலைப்பொழுதினை
உன்க்காக ஒதுக்க வேண்டும்

அன்றாட அலுவலில்
உன்க்கான நேரமும் தொலைந்து
போகின்றது.

என் ஜீவனை
புதுப்பிக்கும் சக்தி
உன்னிடத்தில் மட்டுமே உண்டு

நீயும் என்
தீண்டலுக்காகக் காத்திருப்பாய் என்று
எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை.

மனித்ததை மறந்து
இயந்திரத்தனமாகி விட்ட மனதுக்கு
உன்னை வாசிக்கும் பொழுதுகளில்தான்
நிம்மதியே கிடைக்கின்றது- என்றாலும்
அதை அவ்வப்போது தொலைத்துவிட்டு
புலம்புவதும் வாழ்க்கையாகிவிட்டது.

யமுனா செல்வராஜா
யாழ்மஸ்ளாகம் மகாவித்தியாவயம் (A/L2011)

நுடை

41, சீன்கூட்டுர் வீதி, துணை வட்டக், மாநியாண்மை
செரு. பிப் +009122263363
ஈமெஞ்சில்: ampalam2009@gmail.com

உங்களுடன்!

நடுகை மூன்றாவது இதழில் உங்களைச் சந்திப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின் றோம். இரண்டாவது இதழ் கவிதை விரும் புனர்களிடம் பெரும் வரவேற்பையும் எதிர்பார்ப்பையும் ஏற்படுத்தியிருப்பது பெரு மகிழ்ச்சி. அந்த மகிழ்வினால் மூன்றாவது இதழ் வெளிவருகிறது.

கலைஞரிடம் ஒரு வெடிப்பு இருந்தால்தான் கலைப்படைப்பு உருவாக்கம் பெறும். வெடிப்பு என்று நாம் கருதுவது படைப்பாக்க மனோநிலை யைக் குறிக்கும். அதாவது கட்டுடைப்பு என்ற நிலை.

எனவே இளையோரிடம் இத்தகைய கட்டுடைப்பை இலக்காகக் கொண்டு நடுகை தொடர்ந்தும் நகரும்.

நடுகை இதழினை வெளி மாவட்டங் களுக்கு அனுப்பும் போது தயாரிப்புச் செலவினை விடவும் தபால் செலவுக்கு அதிகம் செலவிடுதலை நாம் எதிர் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதற்கான மாற்று வழிகள் குறித்து ஆராய்ந்து வருகிறோம். இது விடயத்தில் வாசகர்களின் ஆலோசனைகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

சமூத்து இலக்கிய உலகில் தன் கவிதை மொழியால் அனைவரையும் வசீகீரித்த கவிஞர் இ. முருகையனின் மறைவுக்கு நடுகையும் தன் அஞ்சலிகளை இந்த இதழின் ஊடாகச் செய்திருக்கிறது.

எல்லோராயும் இனைத்தபடி முன்னே கிடாகும் மாபெரும் சவால் களை வெல்ல நடுகை பயணிக்கும். இந்த அகன்ற பிரபஞ்சத்தில் நாங்கள் இருக்கின்றோம் என்பதை நடுகை எப்போதும் முரசறைந்த படிதான் இருக்கும்.

- அன்புடன் ஆசிரியர் -

கவிதை உருவாக்கும் முறை

- அமிலோவல்

தமிழில் - பிரம்மராஜன்

(வள்ளுக்கும் தொடர்ச்சி)

ஆனால் தனியாக
இருக்கும்போது,
நான் பார்த்த,
அல்லது செய்த ஏதோ
ஒன்றின்
தொடர்பான்

கருத்தாக்கம்வளியில் இருந்த பொழுது தன்னை
அனுபவித்துக் கொள்ளும்; ஏதோ நான் மோனத்திலும்,
எற்புத்தகுதியுடனும் இருக்கும் காலத்திற்காகக்
காத்திருந்தது போல்.

என்மண்டைக்குள் நான் உருவாக்குவது குறைவு.
ஒரு கவிதையின் வருகை பற்றிய பிரக்கிணங்கை நான்
அடையும்போது நான் செய்யும் முதல் காரியம்
பேப்பரையும் பென்சிலையும் தேடிப் போவதுதான்.
ஒரு துண்டு வெள்ளைத் தாளை வெறுமேன் கூர்ந்து
பாத்துக் கொண்டிருந்ததே ஆழமானம் பற்றிய
பிரக்குஞ்சு மனோவசியம் செய்து விடுவதுபோலத்
தோன்றுகிறது. அதே காரணத்துக்காக, நான் நடந்து
கொண்டிருக்கும்போதோ, கார் ஓட்டிக்
கொண்டிருக்கும் சமயத்திலோ கவிதைக்களைத் திருத்தம்
செய்வதில்லை. இதற்குத் தேவைப்படும் கூர்ந்து
கவனம் ஒரு தியானத்தின் தன்மையதாய் இருக்கிறது.
(இதற்கு இந்த வார்த்தை சற்று அதிகபட்சமானது
என்றாலும் கூட) இந்தக்கூர்ந்து கவனம் அல்லது தியானம்
நான் எங்கே போகிறேன் அல்லது எந்த நிலையத்தில்
இறங்க வேண்டும் என்பது பற்றிய அக்கறைகளால்
சிதைக்கப்படுகிறது.

இந்த அரைத் தியான நிலை நாம் சிறிய
கவிதைக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது
ஆச்சியியப்படுத்துவதில்லை. விநோதம் என்னவெனில்
இந்தத் தியானம் போன்ற நிலைநின்ட கவிதைக்களைப்
பொறுத்தவரை, குறுக்கீடுகளுக்கு மேலாகத் தாக்குப்
பிடிக்கக் கூடியது. பல நாட்கள் அல்லது வாரங்கள்
எழுதத் தேவைப்படும் அளவுக்கு ஒரு கவிதை நீளமாக
இருக்கும் போது, அதைத் தொடர உட்காரும் ஒரு
செயலே அதற்குத் தேவையன்மனிலையை
உருவாக்குகிறது - இந்நிலை (நான் குறிப்பிட்ட
இடைவெளிகள் தவிர) கவிதையின் திருத்தங்கள்
வரை தாங்குகிறது.

அதற்கு மாறாக,
ஆழ்மனானிலை மட்டும் தயாராக
இல்லை என்றால் எந்த
சக்தியாலும் அந்த நிலையை
உருவாக்க முடியாது. எனவே
சிருஷ்டி இல்லாத காலங்கள்
எல்லாக் கவிஞர்களுக்கும்
இருப்பது சகஜம்தான்.

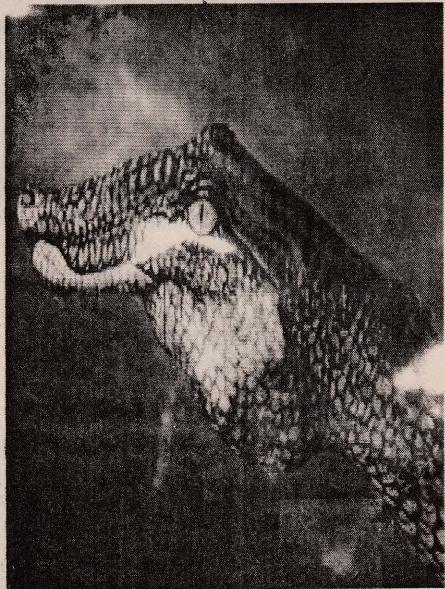
கவிஞரால் முடிந்த
எல்லாவற்றையும் அவன்
அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்
என்றே நான் நினைக்கிறேன்.
எந்தத் துறையும் அவனுக்கு
அந்தியமானதல்ல. எந்தத்
திசையிலும் அவன் அறிவு
ஆழமானதாக இருந்தால்,
அவனுடைய கவிதைக்கும்
நல்ல ஆழமிருக்கும். புதிய
மற்றும் பழைய கவிதை
வடிவங்களில் அவனுக்கு
முழுமையான, அடிப்படையான
பரிச்சயம் இருக்க வேண்டும்.
ஆனால் தீர்மானமாக என்
நம்பிக்கை என்னவென்றால்
பாரம்பரியத்திற்கு அவன் தன்
உள்ளுணர்வின்கயத்திற்கு
மேலாக மரியாதை தரக்கூடாது.
எல்லாவற்றுக்கும் மேல்காக
தன்னுடைய சுயநேர்மை பற்றி
உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.
பொது அங்கீகரிப்புகளுக்கு
அவன்தலைப்பணியக்கூடாது-
எவ்வளவு கவர்ச்சிகரமான
வையாக அவை
இருந்தபோதிலும். அதன் பின்
அவனின் ஆழமானம் எதை
உணர்த்துகிறதோ அதை அவன்
சுலை தைரியத்துடன்
எழுத்டும். ☆ ☆ ☆

சத்துத்தரம்

பூக்க மழுக்கின்றது ஒந் புஞ்செழி

மிதந்து வந்த தென்றல் கூட
அடைப்பட்டது கதவு இடுக்கில்.
காற்று மட்டுமா?
மனித வாழ்வும் தான்.
பூமியிலே விலாசம் தேடி
அலைகின்றார்
வாழுப் பயந்து ஒழித்துப் பிடித்து
விளையாடுகின்றார்
இவர்கள்
எப்போதும் வெற்றி காண்பார்கள்?
மனிசும் இன்னமும் தேடி அலைகின்றது
சுதந்திரத்தை.....

ந.சுகன்யா - நூற் 11
யா/ஓரெரு கணேஶ வித்தியாலயம்

கறை படிந்த ஓற்றையடிப் பாதையில்
மீண்டும் ஒர் பயணம்;
நசுக்கப்பட்டு
வதைக்கப்பட்ட பெண்மைக்கு

உதிர்ந்த இதழ்கள்
வண்டின் வரவுக்காக ஏங்குதல் போல்
உடைந்த என் மனமும்
ஏதோ ஒன்றைத் தேடுகின்றது

மீண்டும் ஒரு தடவை
நான்
பூக்கப்போவதில்லை
இது உதிர்ந்த பூ!

க.சாநா, நூற் 11
யா/வேங்பா மகனிர் உயர்நா பாடசாலை.

உடலும் உயிரும் போல
நாம் இருந்தோம்
இன்று இரண்டும் பிரிந்து
ஏங்கித் தவிக்கிறது
பிரிவுகள் நிரந்தரமில்லை
இலக்குகளை அடையும் வரை
- தொடர்கிறது பயணிப்பு
விடிதலுக்கான நாளை
எதிர்பார்த்திருப்போம்
பலிதமாகும்
எம் கனவுகள் இணையும்
பல்கலை உலாவில்!

கி.நீராந்திரி
யா/வடமராசரி யற்றிய மகளிர் கல்லூரி.
கலைப்பிரிவு (2010A)

எழுத முன்பே
மறந்துபோன கவிதையாய்
உன்னுடனான
இந்தக் காலம் கழிகின்றது

மரணத்திலும் வலிதாக
கனக்கின்ற ஒவ்வொரு நொடியும்
ஏதோவொரு நம்பிக்கையுடன்
களவாடப்படுகின்றது

அமானுஷ்ய வெளியில்
நடமாடிக்கொண்டிருக்கின்றேன்
இன்னும் ஒரு மனுஷனாக

சாம்பல் உதிர்த்து கொண்டிருக்கும்
ஊதுபத்தி வெளிச்சத்தில்
என் உயிரின் தேடல்
தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது
கோடி யுகங்களாக.....

- தேஜஸ்வினி -

பாசத்தைக்கேடல்

பாசம் தேடும் உள்ளங்கள்
இவ்வுலகில் பல

உள்ளொன்று வைத்துப்
புறமொன்று பேசும்
மாணிடர் பலரை என்
- கவி எழுதும்

இவை காட்டும் பொய் முகங்கள்!
பாசமென்ற வேஷமிட்டு
உலவும் மாணிடரே
உமக்குத் தகுமா?
காலம் கிழித்திடும்
எல்லாத் திரைகளையும்.

4.நிறுஞ்சனா

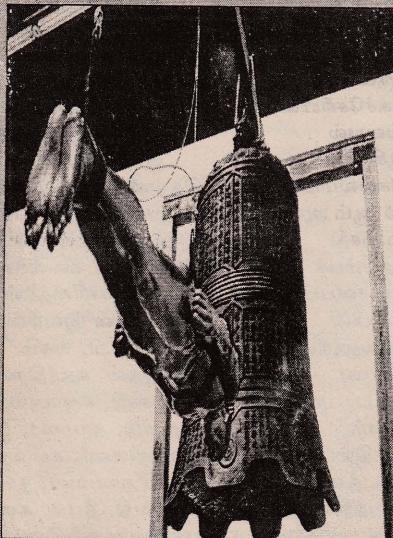
உலோவில் மகனிர் கஷ்ணா A/L 201 கலைப்பிரிவு

ஸ்ரூபாணிர்த்தி...

தரை வந்து
மோதும் அலையே
இலைகளோடு
பேசும் காற்றே
நிலைமாற்றம்
உம்மில் இல்லை

நித்தமும் உலகில்
ழுக்கள் மலரும்
அலையும் காற்றும்
ஆட்டம் போடும்
புவியில் நிலைப்பவை இவையே

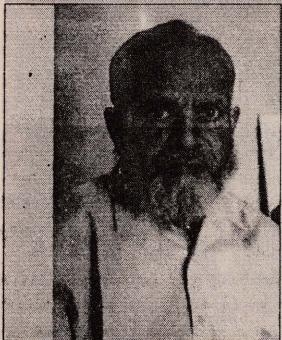
எம் வாழ்வு
சாவோடு முடியும்
எந் நாளும்
இறவாது வாழு
மனிதா வரலாற்றில்
இடமொன்று தேடு

த.யசீராதா
பண்ணாகல் யெற்கங்டான்
யகாவித்தீயாயை.

A/L 2011 கலைப்பிரிவு

ஈழத்து நலீன தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் இரண்டாம் தலைமுறைக் கவிஞராக அடையாளப்படுத்தப்படும் முருகையன் விஞ்ஞானத்தையும் மேற்கூருகு இலக்கியத்தையும் உள்ளாங்கி 1950 களில் ஆற்றல் மிக்க கவிஞராக முகிழ்ந்தார். அகண்ட இலக்கியப்புலத்தில் மரபுத்தொனிவுடன் அரசியற் சித்தாந்தத்தினை பண்பாட்டுடன் இணைக்கும் முருகையனின்

காலத்தை வென்ற கவிஞர்க்குக் கவிஞன்

கவிதைகள் விஞ்ஞான், கலை, இலக்கியங்களை மாத்திரமன்றி தமிழையும் தமிழர்சார் சமூகப்

பிரச்சினைகளையும் பாடு பொருளாகக் கொண்டவே. 'கவிஞர்க்கு கவிஞர்' என க.கைலாசபதி யாலும், பேராசிரியர் சிவத்தம்பியால் புலமைக் கவிஞன் (Intellectualist poet) எனவும் அழைக்கப்பட்ட முருகையன் யாழ்ப்பாணம், சாவகச்சேரியில் அமைந்திருக்கும் கல்வயல் சிராமத்தில் தமிழ் ஆசிரியர்

இராமும்பிள்ளை செல்லம்மா தம்பதியினருக்கு 1935 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 23 ஆம் திங்கடி மகனாகப் பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை கல்வயல் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் பின்

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்த முருகையன், சிரேஷ்ட இடைநிலைக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் பயின்றார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (1953 - 1956) விஞ்ஞானமாணிப்பட்டத்தைப் பெற்ற முருகையன் இலக்கியத்தின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தினால் வண்டன் கலை மாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றார். யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின்

விஞ்ஞானத் துறையில் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவரை அதே பல்கலைக்கழகம் கொரவ கலாநிதிப் பட்டம் கொடுத்தும் கொரவித்தது.

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் விஞ்ஞான, கணித ஆசிரியராக 7 ஆண்டுகள் கடமையாற்றிய முருகையன் பின் அரசு கரும மொழித் திணைக்களத்தில் அறிவியற் பாட நூல் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்க் குழுவின் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியராகவும் 1983 இல்

இ.முருகையன்!

- இரு பார்வை

முல்லைத்தீவுக் கல்விப் பணிப்பாளராகவும் யாழ்.பல்கலைக்கழக முதுத்துணைப் பதிவாளராகவும் பல பதவிகள் வகித்து ஒய்வு பெற்றார்.

நிறுவனமயப்பட்ட கல்விப்புலத்துக்கு அப்பால் தேவார திருவாசகங்கள், குறள். தாழுமானவர்- பட்டினத்தார் பாடல்கள், புராணங்கள், மற்றும் இதிகாசங்களைக் கற்றுணர்ந்தமையால்தான் பதின்மூன்று பதினாணங்கு வயதளவில் கவிபுனையும் ஆற்றலைப் பெற்றார்.

கவிதைப்படைப்பில் இவருக்கு இருந்த ஆர்வத்தைக் கண்டு உணர்ந்த யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வித்துவான் கார்த்திகேச, பண்டிதர் ச.சௌலைத்துரை ஆகி யோர் பாட்டியியற்றும் பணியில் இவரை மேலும் மேலும் ஊக்குவித்து வளர்த்தனர்.

இவர் கல்விபயிலும் காலத்திலேயே தெல்வியூர் நடராசன் நடத்திய தமிழ்மணி, யாழ்பாடி, சைவபரிபாலன சபையினரின் இந்துசாதனம், டிக்கோயாவிலிருந்து வெளிவந்த கலைச்சுடர் ஆசியை இதழ்களில் இவரின் கவிதைகள் பிரசரமாகின. 1950 களின் பின் இவரின் கவிதைகள் கலைச்சுடர், யுகம், தினகரன், வீரகேசரி, ஆண்டன், சுதந்திரன், உதயம், தேன்மொழி, சமூகேசரி, சமூகத்தொண்டன் அல்லி, சமுநாடு, தாமரை, இளந்தென்றால், வெற்றிமணி, கலைமதி, மத்திய தீபம், தாரை நாவலன், நாவலன், எழுத்து, சரஸ்வதி, தீபம், கலைச்செல்வி எனப் பல்வேறு சுஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தன. ஸமுத்தில் பாடசாலை நண்பர்களான க.கைலாசபதி, க.சிங்காரம்,

தி.நடனசபாபதிசர்மா, மசிவராஜ ஆகியோரின் தொடர்பும் மஹாகவி, சில்லையூர் செல்வராசன், நீலாவணன் முதலான பலருடனான எழுத்துவகத் தொடர்பும், தமிழகத்தில் கலைவாணன், சி.க செல்லப்பா, கி.வா. ஜகந்நாதன், சிதம்பர ருநாதன், நா.பாந்தசாராதி, அ.வே. கிருஸ்ஞாமி செட்டியார் ஆகியோரின் தொடர்பும் இவர்கள் கவிதை முயற்சிக்கு உரமாகவும் ஊக்கியாகவும் அமைந்தது.

1964 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் வெளிவந்த 'ஒருவரம்' என்னும் இவரது முதல் நூல் 19 ஆங்கிலக் கவிதைகளின் பெயர்ப்பாகும். மஹாகவியின் முற்பாட்டுடன் வெளிவந்த இந் நூலில் மைக்கேல் ட் ரெய்றநன், வில்லியம் சேக்கல்பியர், யோன்டன் வில்லியம் பிளேக் உள்ளிட்ட பன்னிருவரின் கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இதுவைத் தொடர்ந்து 1965 இல் 'வந்து சேர்ந்தன - தரிசனம்' என்னும் தலைப்பின் கீழ் இரண்டு பா நாடகங்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவைத்தவரை நெடும்பகல் (1967) கோபுரவாசல் (1969) ஒரு சில விதிசெய்வோம் (1972) ஆதிபகவன் (1978) வெறியாட்டு (1986) அது அவர்கள் (1986) இன்றைய உலகில் இலக்கியம் (1988) மாடும் கயிறு அறுக்கும் (1990) நாங்கள் மனிதர் (1992) மேற்பூச்ச (1995) சங்கடங்கள் (2000) ஒன்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும் (2001) மொழிபெயர்ப்பு நுட்பம் (2002) திருவெப்பாவையர், உண்மை (2002) இளங்கும் முதலான 21 நூல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன.

1970 களில் க.கைலாசபதி அவர்களுடன் இணைந்து முருகையானால் எழுதப்பட்ட கவிதை நயம் என்னும் நூல்; படைப்பும் நயப்பும், உவமையும் உருவகமும், கற்பனையின் பங்கு, ஒசைமேல் ஆசை, சொல்வாளம், பரவசமும் பகுப்புனர்வும், கவிதையின் உயிரிப் பயிற்சிப் பாடல்கள் என 8 பகுதிகளை உடையது. இளமாணாக்கர் கவிதையைத் தக்கப்படி சூதைத்துனர்வதற்கு உதவுவதையில் எழுதப்பட்ட இந் நூல் கவிதையின் இயல்புகளை நுணுக்கமாக ஆராய்கிறது.

இதனைப்போன்று மஹாகவியுடன் முருகையன் இணைந்து எழுதிய காவிய நூலே தகனமாகும். இது தேனருவி சஞ்சிகையில் ஜந்து மாதங்கள் தொடர்ந்து வந்து நாலுருபு பெற்றது. சதுரங்கம், மனிதர்கள், காம காமியர், காமனும் கடவுளரும், தகனம் என ஜந்து பகுதிகளையுடைய இந் நூல் முற்றிலும் புதிய நவீன தமிழ்க்காவிய வடிவத்தை

வளமான முறையில் இலக்கிய உலகுக்கு அளித்த நூல் எனலாம்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி கூறுவதைப் போல் "முருகையனின் தொடக்க நிலைக்கிணிதங்கள் காந்தியம், வள்ளுவும்போர் வெறுப்பு, அமைதி நாட்டம், அற ஒழுக்கம் என விரிகிறது"

சுத்தியம் நிலைக்க வேண்டும் (1950 - இந்து இவைனார்) நவவாழ்வு (1955 - வீரசேகரி) வள்ளுவனார் தந்த நூல் (1955 - ஆண்டன்) தீ பரவட்டும் (1955 - தேன்மொழி) போன்ற கவிதைகள் இதற்கு தக்க சான்று பகர்கின்றன.

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதி யில் பேராசிரியர் கைலாசபதி மீன் கூற்றுக்கு ஒப்ப இன்பபற்றி, மொழியுரிமை கோரும் அரசியல் வாழ்க்கைத் தத்துவ தேடல், சமூக முரண்களின் அடியான நையாண்டி என பல்வேறு பாடுபொருள்களுக்கடாக வெளிப்படும் முருகையன் கவிதைகள் 1960 களின் பின் சமுதாய நியதி, பகுத்தறிவுப் பார்ஸன், பொதுவுடைம நாட்டம், வாழ்க்கை அனுபவ விமர்சனம் எனப் பல்வேறு பொருட் பரிமாணங்களுக்கு ஊடாக விரிகிறது.

'தமிழ்நோ அரிய செல்வம் தகைமை கூறும் இனிய நூல்கள் தமிழ்நோ உண்மைஞானம் தளர்வுபோக்கும் அரியவாய்மை'

என உயிரின் வேகம் என்னும் கவிதையில் தமிழ்ப்பாடிய முருகையன் அதேய தமிழை தாலைச் 'மாடி' 'ஆமிழ்ச்சௌக்கி' 'அந்தோ தமிழகமே' 'அழைப்பொனி' 'கதிர்ஸாமத் தெய்யோ' 'சிற்ற மனத்தினர் ஆகை நண்பர்கள்' பைகைவோர் அறநூருபோர் முதலான கவிதைகளிலும் பாடியுள்ளார்.

இவரின் 'தேள்ளக்கண்ணே தேள்ளக்கண்ணடேன்' 'வேலியும் காவலும்' 'மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும்' 'வேள்வி' போன்ற கவிதைகள் பலவற்றில் சிறந்த குறியீடுகளையும் செறிவடர்த்தி கொண்ட படிமங்களையும் கையாண்டுள்ளார்.

ஊடுபோய் எதையும் உள்புகுந்தேறி ஓடியோடி அலசும் நூனிகொண்ட மோடியான வழவேது வாங்கி முசி வீச்பவர் பாவலர் ஆவார் என்னும் கூற்றுக்கிணங்க சுயாதீனமான மன உணர்வுகளை யாப்பின் சாத்தியப் பாட்டினுள் அமைத்து பேச்சோசைப் பண்புடன் தேர்ந்த சொற்களுக்கு ஊடாக காட்சிப்படுத்தும் முருகையன் கவிதைகள் காலத்தால் அழியாத நிலைப்பேறுடையவாகு முடியும்.

இன்று காலன் அவன் உயிரைக் கவர்ந்த போதிலும் காலம் தின்று செரிக்காத மனிதனாக மக்தான கலைஞராக என்று எழுத்தில் வாழ்வான் அம்மகா கவிஞர்.

சிற்கிழாக்கி உல்லேபாள்ளின் ஆட்டு கீழ்த்து

சமூத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் 1950 இல் முகிழ்த நல்லேன் கலிதையின் திசைவெளியை நடாத்திச் சென்ற மும் மூத்திக்களாக மஹாகவி நீலவண்ண, முரு கையன் ஆகியோர் விளங்கினர். இவர்களைப் பற்றி அறிவுதென்பது சமூத்துத் தமிழ்க்கவிதையின் ஒரு மிக முக்கிய பகுதியை அறிந்து கொள்வதாகும். மஹாகவி, நீலாவணன் ஆகியோர் இறந்துவிட எஞ்சி நின்ற காலக்கவிஞருள் முரு கையெண்டும் இன்று காலன் காபு கொண்டு விட்டான். இறப்புக்காரினானும், இழப் புக்காரினானும் இருந்தில் காலக்க, முருகையை என்பது முருகையை என்று பிரிப்பிலிருந்து தன்னும் விட்டுவிட்டது. வாசித்து தர்க்கித்து ஆய்ந்து இறுதி செல்வதே என்று தோன்றுகின்றது. இச்சிறுக்குரை முருகையனின் ‘மாடு மாடு என்று பல ஏசி....’ என்ற கவி தையை வாசிக்க முயல்கின்றது.

கவிதை, நாடகம், காவியம், விமர்சனம், மொழியெழப்பட்ட துறைகளில் ஈடுபட்டு உழைத் தவர் முருகையன் இவருடு கவிதைத் தடங்கள் விஞ்ஞான நோக்கினாலும், பொதுவடிமை சித்தாந்தத்தினாலும், தமிழ்த்தேசிய உணர்வாலும், மேற்கால இலக்கியப் பரிச்சாய்களாலும், கவிதை பற்றிய ஆய்ந்த பிரக்ஞாநினாலும் விகா சம் கொண்டிருந்தன. 1960 கலின் பின் முருகையனின் கவிதைகளில் சமுதாய நீதி, பகுத்துறி வெப்பார்வை, பொதுவுடமைநாட்டம், வாழ்க்கை அலுவ பவலியக்கணங்களான்டன்னபாடுபொருள்களாக அழற்ற தன என்று கலைாசபதி (1981) கூறுகின்றார்.

1990இல் வெளிவந்த ‘மாடு கயிருகள் அறுக்கும்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியில் பொதுவடையைத் தக்குவத்தைப் பேசும் கவிதைகளைப் ‘பல்வகு’ என்ற பகுதியில் இடம்பெறுச் செய்துள்ளார். இக் கவிதைப் பகுதிக்குள் ‘மாடு மாடு என்று பல ஏசி’ என்ற கவிதை இடம்பெறுகின்றது.

கவிஞரைப் பற்றிக் கைவாசபதி அவர்கள்-

‘தும்கென உலக நோக்கையும் வாழ்க்கைத் தக்குவத்தையும் தேடுவார் முருகையன். சித் தாந்த சார்பொன்றுவனத் தேடிச் செல்லும் ஆத்ம துடிப் பின் எவ்வளவிலேயே அவருடு கவிதைகளிற் பெரும் பாலானவை பிறக்கின்றன. இத் தக்குவ

வேட்கையும் கோட்பாட்டுத் தேடலும், இவற்றோடு இயைந்து உருவு - வடிவ பரி சோதனைகளுமே முருகையனுக்குத் தனித் தன்மையை அளிக்கின்றன என்பது என்கருத்து!

- என்று குறிப்பிடுகிறார். பொதுவுடமைச்சித்தாந் தக்தில் உள்ளத்தினைத்து ஆத்ம துடிப்பின் சுருதியை இவரது ‘மாடுமாடு என்று பல ஏசி’ என்ற கவிதையில் தாராளமாகத் தரிச்சு முடிகின்றது. இக் கவிதை க. பொ.த. (உ/து) புதிய துமிழ் பாத்திடப் த்திலும் இடம்பெற்றுள்ளனமை இங்கு கவனத்துக்கு உரியது.

இந்தக் கவிதையானது வீட்டு வேலைக்கு நிற்கும் ‘பொடியனை மாதிரியாக சித்திரித்து அவன் மூலம் மலையச்சுத்தொழிலாளிகளை சரண் டிப் பிரைமூக்கும் முதலாளிகளின் சித்திரத்தையும் ஏழைத்தொழிலாளிகளின் துண்பா தெய்த யும் சுட்டி நிற்கின்றது. மலையகுத் தைச் சேந்த சிறுவர்களை நகரங்களில் மேற்தட்டு மக்கள் வேலைக்கு அமர்த்தி,

மாடு மாடு என்று பல சேசி/துடிக் கொடித் துரத்தி விரட்டி / சாமம் வரைக்கும் சாறு பிழிந்து சக்கை வாங்கும் கொடுரைத்தையும்

அவன் மாத்திரம் அல்ல அவன் குடும்பமே முதலாளி வர்க்கத்துக்காக தமிழைப் பிழிந்து குரு தியை வியர்வையாக்கி உழைப்பதையும் அவர் கள் இல்லையென்றால் முதலாளிகளாக, பணக் காராளாக அவர்கள் இருக்க முடியா தென்பதை யும் அறைகின்றது கவிதை.

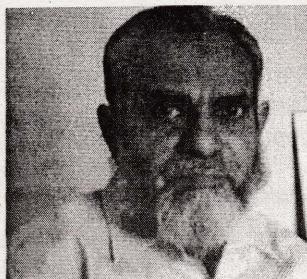
‘பொடியனின் தமயனும், தாயும், தந்தையும், மாயனும், மாமியும், மச்சாவாராஜும்

உடம்பைப் பிரிய ஓருப்படாதிருந்தால்.... மலைமுகுகளில் தேயிலை வாருமா? வங்கியில் எல்லாம் காசு புராமா?’

ஆனால் இவ்வாறு இருக்க முதலாளி வர்க்கம் அவர்கள் உழைப்பில் குளிர்காய்ந்தபடி அவர் களைச் சரண்டுகிறது - வருத்துகின்றது. உழைப்பவன் ஒருவன், உயர்ப்பவன் ஒருவன் என்ற முரண் சித்திரத்தையும் அதில் உள்ள பள்ளத்தாக்கையும்

- த. அழக்குமலை -

கவிஞர் வலியோடு நம்முன் எழுப்புகின்றான். மாடு மாடு என்று திட்டிக் கொடித் துரத்தி, விராட்டி அவர்களை வருத்தி உழைத்துவிட்டு ஜின்து நட்சத்திரக்கொடுத்தில் நண்டைக்கடித்துக் கவைத்து, புகையிலை ஊதும் பெண்ணையும் அவன் இளைஞர் ஒருவனோடு கொடுஞ்சிக் கண் னிமை செருகிக் கணவில் ஆழும் தன்மையை யும் காட்டும் போது நம் நெஞ்சு வலிக்கின்றது. ஏன் இந்தக் கொடுமை நடக்கின்றது என்று கவிஞர் னோடு சேர்ந்து நம் உள்ளமும் விம்முகின்றது;

துடி கி ன்
ரது. இக்
கொடுமை
யான பள்
எத்தாக்கில்
இ ருந் து
இ வர் கள்
வெளி வர
முடியாதா?
என்ற ஏக்
கும் நம்புன்

பரவுகிறது. முருகையன் கவிதையை முடிக்கும்
போது-

‘மாடு மாடென்று ஏக்கிறீர்கள்
மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும்
ஆவர் மகளிர் அது செய்யாரோ’

என்று கூறுகிறார். இந்தக் கொடுமையில்
இருந்து - சரண்டல்களில் இருந்து - அவர்கள் விடு
தலை அடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன், அந்தப்
போர்க்குணத்துக்கா காலம் வெகு தொலைவில்
இல்லை என்று நம்பிக்கை கொள்கின்றார். ‘ஆ-
வர் மகளிர் து செய்யாரோ’ என்றில்லை ஓசா
ரம் ஜயப்பொருளாக இல்லாமல் அழுக்கப்
பொருளாகவே தொனிக்கின்றது.

‘பல்வகு’ என்ற கவிதையை முடிக்கும் போது
முருகையிடம் இந்தப் பொதுவடைமைப்
போர்க்குணத்துதைக் காண்கின்றோம்.

‘கனும் மனிதா’ / கவுரவழும்
தன்மானத் தீவிரமும் கொண்ட திசைவழியிற்
போவதற்குத் திட்டமிட்டுவிட்டார்
திட்டரென்று பல்வக்கை
விட்டெறிவார் ஊர்ந்தோர் விழு’

நுடைக

சிங்கராஜர் சீதி,

நஷ்டார் வட்கு, மாந்திராணம்

சூதா. பெ. 0094212263363, 0776321412,

0776566362

நினைவுச்சல்: ampalam2009@gmail.com

நூலாக ஆட்கூஸ்

த. பிரபாகரன்

கு. லக்ஷ்மணன்

ஆட்கூஸ்

கோகுலராகவன்

மருதம் கேதீஸ்

சீ. ராமேஸ்

கிடு நதியின்

நாள்

பெண்ணியா

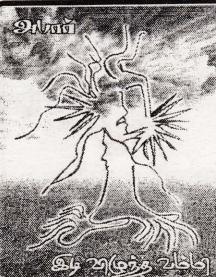
விலை -

ரூபா 200

வெளியீடு

சிறகுநுனி

- கொழும்பு -

இடி விழுந்த

வம்மி

அபார்

விலை -

ரூபா 200

வெளியீடு

ஒரு உயிரின்

வெளியீடு

நாதிகளைத்தேஞ்மு

குரியசுக்காரும்

கீண்ணியா

ஏ.நன்ஸியூலோஹ்ரி

விலை -

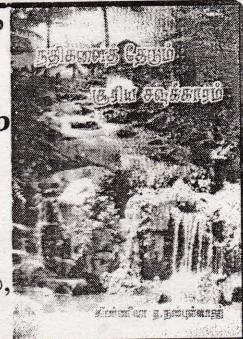
ரூபா 200

வெளியீடு

புன்னகை

இலக்கியவட்டம்,

கிண்ணியா.

நடுகை அயிருக நிகழ்வு - சாய்ந்த மருது

18.07.2009 இல் ஈய்ந்த மருது தில்லைலால் வித்தியாலை மண்பத்தில்
கவிதர்களுக்கான இஞ்சுகூடல் ஒன்று மாலை 5 மணிக்கு கவிஞர்
நவால் சிளாபி தலைமையில் நவைப்பற்றி. அதில் ஒரு நித்திவகை ‘நுடுக்’
கவிதை இதழுக்கான அறிமுக நிகழ்வும் இடம்பெற்றது இதைக் கவிஞர்
அலைரி நிகழ்த்தினார். இதில் கவிஞர் அஷரப் சிரோப்தீன் (யாந் தீரா
ஆசிரியர்), கவிஞர் அல்வாத், கவிஞர் ஜின்னாவு செஷிப்பிடின் உடபல 15
ந்தும் மேற்பட கிருந்தாக கூற்றுவது கொண்டார். அவர்கள் மருதை கவிதை இதழ்
எனினும்கூறும் சிற்பாகவும் விளைவந்தினுப்பதாக கருத்துற் றியிலின்தார்.

இவ்வாறு அயிருக நிகழ்வுகள் ‘நடுகை’ இதழின் வளர்ச்சிக்கு
பெரிதும் உதவுவதாக அமையும். ஏனைய பிரதேசங்களிலும் இவ்வாறான
அயிருக நிகழ்வுகளை ஏற்படுத்தவது பொருத்தமாக அமையும் என எதிர்
பார்க்கின்றோம். (ஆ-வ-ர)

சுகாச இராமோ

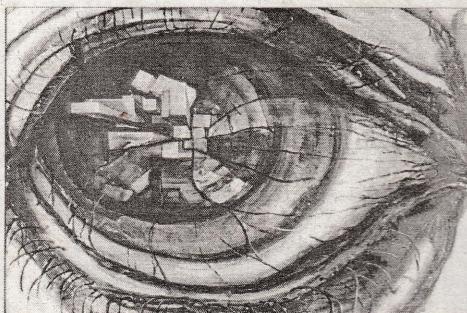
ஜயிரு பெளர்ன்மயிகன்
நான் விளைந்த
பொளர்ன்மயி
பையநான்
வளர்
போகக்கம் மறைத்த
அமாவாச
உதிரமகைப்
பாலாக்கித் தரும்
உன்னதுப் பொறி
பிஞ்சுக்க கணமதில் என்
சின்ன உறுப்புகளைத் தன் விரலால்
செதுக்கிய சிற்பி
வையமதில்
கற்கைகள் பல தொடர
கதிர் தெளித்த ஞாபிறு
தன் நினைவுகமதில்
துன்னலம் மட்டும் பதியமறந்த
தசை ரோபோ
காப்பும் பரிவும்
பாதமதில் சுவனமுஞ் சுமந்த
சுமைதாங்கி
துன்னால் தொட முடியாது போன
சிகரங்களுக்காக
எனக்குள் ஏணிகள் வளர்த்த விவசாயி
தான் பறக்க நினைத்த
வானத்திரகாக
எனக்குள் சிற்குகள்
வரைந்த தூரிகை
இல்லம் அலுவல் இரண்டிலும் என்
சின்னச்சின்ன இடர்களையும்
இதமாய்க்களையும்
நேர்த்தி மிக்க நிர்வாகி
பரிவின் ஆசானாய்
பாரினில் பவனி வரும்
அன்பின் அகராதி

தவறியிருக்கின்றது ஒருஞரீ நெருப்பு

உள்ளிருந்து எல்லா அதியற்புதங்களையும்
நிகழ்த்திய ஒரு துளி நெருப்பு
தவறியிருக்கின்றது.

சிலதருணங்களில் நெருப்பு
தாழிட்ட கதவுகளுக்கு அப்பால்
சென்றிருக்கக் கூடும் வேறொன்றாக
சதை கோதும் வித்தை என்னுடையது
என் நெருப்புக்குப் பிழைப்பு
உள்ளிருந்து அறுத்தல்

பிறப்பிலிருந்து பதாங்கியிருந்து விட்டு
நேற்று யாரோ ஒருவனின்
சொல் முடிவோடு பெயர்ந்திருக்கிறது
இதுகாறும் உவகையில் இருப்பவர்கள்
மகிழ்வின் உள்மத்துங்களில்
சந்தேகம் கொள்ளுங்கள்.
என் நெருப்பின் பார்வை நீங்கள்
உங்கள்எல்லாத் திகைப்புகளுமே

அதன் வேட்டை

திசைகளற்ற முகிலாக நான்
கடல் மேல் பாடித்திரிகின்றேன்.

என் பாடல்கள்
முகங்களை இழந்து விட்டு
நெருப்பைக் கொண்டாடும்
உங்கள் தனித்துவங்களில் பற்றி
மேய்கின்றன
அப்போது புகைகிறது
எல்லோருக்குள்ளும் ஒரு துளி நெருப்பு.

- மருத் தீர் -

வின்னணியா பாயிஸா தீரி

இச் சுஞ்சைக் ‘அப்பும்’ குழந்தை 31.07.2009 அன்று கற்க விரையாக அங்குத்தில் அச்சிப்பாடு வெளியிப்பிற்குத்
நுடகை அதை - 2009